

[Ministeren for offentlige arbejder.]

partiet venstres side nærmest var blevet noget overrasket over situationens udvikling, og at man derfor ligesom ville prøve nu at bære kappen på begge skuldre; det var i hvert fald mit indtryk efter det, der var gået forud, idet formanden for venstres folketingsgruppe ved Nordisk Råds møde jo var med til at foreslå, at vi skulle gribe ind over for de såkaldte piratsendere.

Det ærede medlem var inde på spørgsmålet, om nu ikke dette lovforslag stred imod andre internationale aftaler; det ærede medlem var også inde på, om det ikke kunne være folkeretsstridigt. Til beroligelse for det ærede medlem og andre ærede ordførere, som har været inde på samme spørgsmål, vil jeg gerne sige, at dette lovforslag er jo ikke kommet til verden ved en selvstændig indsats fra dansk side; det er kommet til verden på den måde, at der til behandling af sagen har været nedsat et udvalg med repræsentanter for Finland, Norge, Sverige og Danmark, og disse 4 lande har med eksperter på disse områder i fællesskab udarbejdet det lovforslag, der nu ligger på det høje tings bord. Under de forhandlinger, der blev ført om lovforslaget i dette ekspertudvalg, var også spørgsmålet om det folkeretsstridige fremdraget, og der foreligger udtalelser fra dem, som man anser for de mest sagkyndige på området, bl. a. professor Max Sørensen, for, at der ikke er noget folkeretsstridigt i dette forslag.

Det ærede medlem var endvidere inde på det samme, som det ærede medlem fru Hanne Budtz senere kom ind på: at det stred imod almindelig retsopfattelse i Danmark. Nu ved jeg ikke, om de ærede medlemmer hr. Harald Nielsen og fru Hanne Budtz har fået en blankofuldmagt fra det danske folk til her i tinget at sige, at det strider imod dansk retsopfattelse. Så vidt jeg har kunnet konstatere, er der fra et stort flertal i dette ting tilslutning til lovforslaget, og man må vel gå ud fra, at de grupper, der her repræsenterer en meget stor del af den danske vælgerbefolkning, også kender lidt til, hvad der er dansk retsopfattelse. Derfor kan jeg altså ikke se, at den betragtning skulle være rigtig, at dette lovforslag strider imod den almindelige retsopfattelse. Ganske vist er det, så vidt

jeg forstår, lykkedes Radio Mercur i løbet af den sidste uges tid at få ca. 35 000 underskrifter på en opfordring til dannelse af en fri lytterforening. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen har jo karakteriseret den måde, hvorpå det er gået til. Jeg tror, at mange ville have haft mulighed for at få mange flere underskrifter, hvis de havde haft samme midler til rådighed, som Radio Mercur har haft i dette tilfælde. Det er noget ganske enestående, at forretningsforetagender kan tillade sig til understøttelse for deres forretning at drive en sådan propaganda gennem radioen, som de har drevet for at tegne disse 35 000 underskrifter. Jeg har da også været opmærksom på, at disse folk, så vidt jeg har forstået det — det var faktisk reklamefolk, som startede denne forening — er skuffede; de har jo meddelt, at de regnede med, at de skulle op på 50 000-60 000 underskrifter, og de er altså ikke nået længere end til ca. 35 000 selv med de metoder, der er bragt i anvendelse. Dertil kommer, at man ikke ved noget om, hvordan det vil holde, når først der skal betales kontingent. Så vidt jeg har forstået, har der ikke været stiftende generalforsamling endnu i denne forening, og det kan godt være, at de fleste falder fra den dag, der skal betales.

Men det kunne måske også have interesse, når man nu taler om, hvad der strider imod den almindelige retsopfattelse, at jeg kan fortælle de ærede medlemmer hr. Harald Nielsen og fru Hanne Budtz og i øvrigt det høje ting, at jeg indtil dato har modtaget to — siger og skriver to — protestbreve imod dette lovforslag. Det kan måske sige lidt om, hvor meget det strider imod den almindelige retsopfattelse. Det er muligt, jeg ved at fremsætte denne bemærkning får nogle stykker flere i morgen, men så, må jeg trøste mig med, tjener post- og telegrafvæsenet portoen derpå.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz talte sådan, at man ikke var i tvivl om, at der var radio på under denne debat. Jeg synes i øvrigt at det, at der er radio på, er både godt og ondt. I dette tilfælde kan man ikke komme uden om, at det har inspireret det ærede medlem fru Hanne Budtz til at holde en af de mest vittige taler, hun nogen sinde har holdt. Hvor stor værdi det så har over for det meget alvorlige problem, vi